

سازمان اروپایی

هماهنگی تحقیقات (یوره کا)^۱

ناصر ثقفی عامری

پیدایش

در اوایل سال میسیحی ۱۹۸۵، فرانسه طرح «یوره کا» را به کشورهای اروپایی پیشنهاد نمود که ضمن آن، همکاری کشورهای مزبور در امور تکنولوژی فضایی پیش‌بینی گردیده بود. در طرح پیشنهادی فرانسه و دعوت آن کشور، اهمیتی به بلوک بندیهای سیاسی داده نشده بود و از این رواز کشورهای بی‌طرف اروپایی، مانند سوئیس، اتریش و سوئد نیز برای شرکت در یوره کا دعوت گردید و حتی کشور یوگسلاوی، برای مشارکت در آن ابراز تمایل نمود^۲. به این ترتیب، یوره کا به صورت طرحی شکل گرفت که در برابر طرح دفاع استراتژیک فضایی «ریگان»، موسوم به «جنگ ستارگان»، برای همکاری دولتها، مؤسسات مالی و صنایع عمده اروپای غربی، اعم از کشورهای عضوناتویا بی‌طرف، به وجود آمد و هدف آن نیز دست یافتن به تکنولوژی در زمینه‌های جدیدی است که پیشرفت اروپا را در زمینه تکنولوژی تضمین نموده و عقب ماندگی این قاره را از آمریکا و ژاپن در زمینه‌های مزبور جبران نماید^۳.

علل پیدایش

یکی از علل اصلی به وجود آمدن یوره کا را می‌توان ضعف تکنولوژی اروپا نسبت به آمریکا و ژاپن به شمار آورد. کشورهای اروپای غربی هرچند که در مجموع، هزینه نسبتاً سنگینی را که با آمریکا برابری می‌نماید و حتی از بودجه تحقیقاتی ژاپن بیشتر است، صرف تکنولوژی جدید می‌نمایند، ولی تاکنون موفق نگردیده‌اند که نتایج تحقیقاتی خود را به صورت محصولات تکنولوژی پیشرفته، بخصوص در زمینه کامپیوترها و وسائل مخابراتی، به بازار جهان عرضه کنند^۴. باتوجه به این واقعیت، یوره کا تلاش در جهت همکاری و هماهنگی اروپا، به منظور دست یافتن به پیشرفت در تکنولوژی محسوب می‌گردد و آنچه محرک این همکاری بوده است، مسلماً طرح جنگ ستارگان می‌باشد که نگرانی بیش از پیش برخی از کشورهای اروپای غربی را که در رأس آنها فرانسه قرار دارد، برانگیخته

است، به طوری که فرانسه هنگام مطرح شدن طرح جنگ ستارگان در کمیته خلع سلاح سازمان ملل متحد، آنرا رد نمود و واکنش اروپایی غربی را در برابر پروره مزبور به صورت طرح یوره کا سازمان داد^۵. «فرانسوا میتران»، رئیس جمهور فرانسه، یوره کا را به عنوان طرحی غیرنظامی که تنها متضمن یکپارچگی جامعه دانشمندان اروپایی می باشد، معرفی کرده است، اما دلیل اینکه چرا فرانسویها نسبت به «اس. دی. ای» (پروره جنگ ستارگان) تا این اندازه دیر از خود عکس العمل نشان دادند، این است که در ابتدا سخنان ریگان را که در تاریخ ۲۳ مارس ۱۹۸۳ راجع به شروع پروره اس. دی. ای ایراد نمود، چندان جدی تلقی نکردند. به عنوان مثال، یکی از مقامات عالی رتبه فرانسوی گفته است:

«ما تصور کردیم که این یکی از سخنرانیهای عادی او مانند «امپراتوری شورو»^۶ و یا دعا در مدارس است که در (سخنرانیهای خود در) روزهای یکشنبه ایراد می کند؛ ولی هنگامی که متوجه شدیم زنراهای آمریکایی با دسته چکهایی که برای امضای کردن آماده است، به سفر در اروپا پرداخته اند و آماده انعقاد قرارداد با بهترین واحدهای تکنولوژی می باشند، متوجه شدیم که باید به طور اساسی (به آن) پاسخ دهیم.»^۷

فعالیت فرانسه در جهت پیدایش یوره کا

متعاقب دعوت «کاسپار واین برگر»، وزیر دفاع آمریکا، در مارس ۱۹۸۵، از متحذین آن کشور در سازمان ناتو برای پیوستن به پروره اس. دی. ای، دولت میتران برنامه یوره کا را به منظور ایجاد تکنولوژی پیشرفته برای اروپا مطرح نمود. البته قبل از این تاریخ، فرانسه اقدامات قابل توجهی در جهت جلب همکاری اروپاییها در زمینه این تکنولوژی پیشرفته، به عمل آورده بود؛ ولی به عقیده مطلعین، پروره اس. دی. ای محرك اصلی برای سرعت بخشیدن به این اقدام فرانسه محسوب می گردد؛ زیرا قبل از جریان کنفرانس اقتصادی اروپا در «ورساي»، در ماه زوئن ۱۹۸۲، رئیس جمهور فرانسه یک سلسه پیشنهادات برای همکاری تکنولوژیک و اقتصادی ارائه کرده بود و در سپتامبر ۱۹۸۳ نیز دولت فرانسه لایحه‌ای را به تصویب رسانید که به موجب آن، در علوم فضایی و تکنولوژیک اروپا، هماهنگی جدیدی در چارچوب همکاریهای اروپایی به وجود می آمد. میتران، رئیس جمهور فرانسه، به اهمیت جنبه‌های فوق الذکر، در طی سال ۱۹۸۴ و در سخنرانیهای خود در مجتمع اروپایی مانند لاهه، استراسبورگ و پاریس نیز تأکید کرده بود؛ ولی در اوائل سال ۱۹۸۵، مرکز بررسی و برنامه‌ریزی وزارت خارجه فرانسه تحقیقاتی را در این زمینه شروع کرد و متعاقباً ظی گزارشی اعلام داشت که اس. دی. ای عقب ماندگی تکنولوژیک اروپا را از آمریکا تشدید خواهد کرد؛ زیرا استعدادهای برجسته را جذب خود

کرده و احتمالاً آمریکاییها از صدور تکنولوژی حاصل از قراردادهای اس. دی. ای، حتی به صورت تجارتی، به اروپا جلوگیری نموده و یا حداقل موانعی در راه آن ایجاد خواهند کرد. ضمناً در گزارش تحقیقاتی مذبور توصیه شده بود که بهترین راه حل در برابر اس. دی. ای این است که اروپاییها به همکاری با یکدیگر در پروژه‌های توسعه تکنولوژی عالی که با بازارهای مصرف آینده ارتباط دارد، بپردازند. به این ترتیب، مطالعات و بررسیهای فوق الذکر بالاخره منجر به اتخاذ تصمیم دولت فرانسه برای پیشنهاد طرح یوره کا در آوریل ۱۹۸۵ گردید.^۸

زمینه‌های فعالیت یوره کا

براساس کتاب سفیدی که مرکز فرانسوی مطالعات سیستمهای پیشرفته و تکنولوژی تهیه نموده است و در جریان کنفرانس کشورهای اروپایی در میلان، منتشر گردید؛ زمینه‌های تحقیقاتی یوره کا به پنج بخش تقسیم می‌گردد که عبارت است از:

«یورو ماتیک»^۹ شامل اجزای خرد و کلان کامپیوترها، «یورو بوت»^{۱۰} شامل آدمکهای مصنوعی و تکنولوژی مربوط به لیزر، «یورو کوم»^{۱۱} شامل شبکه‌های پیشرفته مخابراتی، «یورو بیو»^{۱۲} شامل تکنولوژی عناصر حیاتی و «یورو مات»^{۱۳} شامل توربینهای پیشرفته صنعتی است.^{۱۴}

- از آنجا که هدف یوره کا به وجود آوردن هرچه سریعتر تکنولوژی جدیدی برای اروپاست، پیش‌بینی می‌شود که فعالیتهای عمده، در امور تحقیقاتی زیر مرکز شود:
۱. تولید کامپیوترهای بسیار پیشرفته که به آن «نسل پنجم» کامپیوترها اطلاق می‌گردد.
 ۲. کاربرد اشعه لیزر و ترکیبی از تکنولوژی امواج نوری و الکترونیک که آن را «لوبترونیک»^{۱۵} می‌نامند.
 ۳. تهیه و تولید مواد جدیدی مانند الیاف ذغالی یا «فیبر کربن» که در هواپیمایی و فضانوردی کاربرد فراوان دارد.
 ۴. ساختن ماشینهای متغیر.^{۱۶}
 ۵. یافتن تکنولوژی پیشرفته برای هدایت از راه دور، مخابرات و رادارها.

واکنش کشورهای اروپایی به پیشنهاد فرانسه

زمانی که فرانسه در آوریل سال ۱۹۸۵ طرح یوره کا را پیشنهاد کرد، کشورهای اروپایی از آن استقبال چندانی ننمودند^{۱۷} و پیشنهاد فرانسه که برای نخستین بار در شورای

وزرای اتحادیه اروپای غربی (که در تاریخ ۲۲ و ۲۳ آوریل ۱۹۸۵ درین تشکیل گردیده بود) مطرح شد؛ با واکنش مثبتی روبه رو نگردید.

در کنفرانس اقتصادی سران کشورهای اروپای غربی که از ۲ تا ۴ مه ۱۹۸۵ تشکیل گردیده بود نیز برخورد های آشکاری میان اعضای کنفرانس در مورد اس. دی. ای و یوره کا در گرفت و در جریان این کنفرانس مشخص گردید که «هلموت کهل»، صدراعظم آلمان غربی، که قبلاً از یوره کا حمایت می کرد؛ به اس. دی. ای تمایل بیشتری نشان می دهد. متعاقباً در ملاقات سران دو کشور آلمان غربی و فرانسه که در ۲۸ مه ۱۹۸۵ در «کونستانز» انجام شد؛ یوره کا مورد بحث قرار گرفت ولی نتیجه امیدبخشی از آن حاصل نگردید.

در اواخر ماه ژوئن، کارهای مربوط به یوره کا شروع به پیشرفت قابل ملاحظه ای نمود؛ زیرا در اوایل آن ماه دو کشور آلمان غربی و انگلستان آن را به طور رسمی تأیید کردند و بقیه دولتهای جامعه اروپا نیز نسبت به آن در جریان کنفرانس سران جامعه اروپا در ۲۸ ژوئن ۱۹۸۵، واکنش مثبتی از خود نشان دادند. در این زمان قراردادهای صنعتی متعددی در رابطه با یوره کا با شرکتهای «ماترا» (فرانسوی)، «نورسک داتا» (نروژی)، «تومپسون»، «فیلیپس»، «زیمنس» (به ترتیب فرانسوی، هلندی، آلمانی)، «ژنرال الکتریک» (انگلیسی) و «مارا میراشمت» (آلمانی) منعقد گردید. البته هنوز زود است که درباره نتایج گرایش فعلی اروپاییها به یوره کا پیش بینی قطعی نمود. برخی از رهبران اروپایی به عنوان مخالفت با اس. دی. ای و لزوم همکاری در چارچوب قاره اروپا نظراتی ابراز داشته اند که مشخص کننده گرایشات آنان بوده و اثرات آن را بر سیاست دولتهای متبع آنان روشن می سازد. برای مثال در پی آشکار شدن اختلاف نظرهای موجود در دولت آلمان غربی، «هانس دیتریش گنتر» در مصاحبه ای گفت:

«یوره کا پاسخ دولتهای دموکراتیک اروپایی به مبارزه طلبی تکنولوژی ایالات متحده آمریکا و راپن است»^{۱۰}

فرانسه ظاهراً در جهت جلب حمایت بیشتر اروپاییها از یوره کا، اعلام داشته است که این برنامه را نباید به عنوان عکس العملی در برابر طرح اس. دی. ای آمریکا به شمار آورد. در پی این موضع، کلیه کشورهای جامعه اروپا و پنج کشور دیگر غیر عضو جامعه، یعنی اتریش، فنلاند، نروژ، سوئد و سوئیس آمادگی خود را برای شرکت در یوره کا اعلام کردند.^{۱۱}

نقاط اصطکاک یوره کا با اس. دی. ای
همان طور که در بالا اشاره گردید، فرانسه و به طور کلی اروپای غربی نگران آن

است که پروژه آمریکایی است. دی. ای این کشورها را در موقعیتی نابرابر و خارج از صحنه پیشرفت‌های تکنولوژی آمریکا و زاپن قرار دهد. البته آنچه به این شک و سوء ظن دامن زده است، اقدامات ناشیانه آمریکا برای جلب حمایت اروپاییها از پروژه است. دی. ای می‌باشد. به عنوان مثال، وزیر دفاع آمریکا در دعوت نامه‌ای که برای متحده‌ی آمریکا در پیمان ناتو ارسال داشت، یک مهلت ۶۰ روزه را برای دریافت پاسخ تعیین نمود که این ضرب الاجل بعداً باتوجه به واکنش نامساعدی که برجای گذاشت، از سوی آمریکاییها لغو گردید. از این گذشته، تصمیم آمریکاییها مبنی بر اینکه فقط مقاطعه کاریهای فرعی را به اروپاییها محول نمایند، از دیدگاه آنها به عنوان رفتاری تحقیرآمیز تلقی شده است. فرانسه و کشورهای اروپای غربی همچنین نگران آن هستند که ارقام نجومی که آمریکا برای توسعه تکنولوژی جدید فضایی اختصاص داده است، موجهای شدیدی برای فرار مغزاها به وجود آورد و شکاف فعلی میان تکنولوژی اروپا و آمریکا را بیش از پیش وسیعتر سازد. باتوجه به نکات فوق، تمایل عمومی در اروپای غربی جهت شرکت داشتن در پروژه وسیعی مانند یوره کا که به رقابت با است. دی. ای برمی‌خیزد و امکان مشارکت اروپا را در تحقق «سومین انقلاب صنعتی» فراهم می‌سازد، نمایان می‌شود.^{۲۱}

البته رهبران اروپایی از همان بدو امر سعی کرده‌اند که در موقعیتی قرار نگیرند تا ناچار شوند میان است. دی. ای و یوره کا یکی را انتخاب کنند، زیرا به آثار منفی چنین اقدامی آگاهی کامل دارند. باتوجه به این گرایش عمومی، دولت میتران اعلام کرد که یوره کا یک برنامه غیرنظمی است و علیه است. دی. ای نمی‌باشد. با این حال واقعیت امر این است که اغلب محصولات دوپروژه مذکور موارد استفاده مضاعفی در زمینه‌های نظامی و غیرنظمی را دارا می‌باشند^{۲۲} و تنها عامل مهمی که کشورهای اروپای غربی را از شرکت در هر دوپروژه بازمی‌دارد، محدودیت‌هایی است که از نظر منابع مالی و استعدادهای علمی در کشورهای مذکور وجود دارد.

مشکلات و ابهامات موجود در مورد طرح یوره کا

یوره کا در حال حاضر با دو مشکل عمدۀ رو به رومی باشد. مشکل نخست این است که این برنامه هیچ شکل و برنامه مشخصی ندارد و فقط به عنوان طرحی برای پیشرفت تکنولوژی اروپای غربی و به منظور جلوگیری از عقب‌ماندگی حاصل از اقدام آمریکا در جنگ ستارگان معرفی شده است. در واقع نظر اصلی این بوده است که فعالیت‌های تحقیقاتی غیرنظمی در اروپا از طریق مدیریت و هماهنگی بهتر، مورد بهره‌برداری بیشتری قرار گیرد؛ ولی در عمل موفقیت در این زمینه تاکنون ناچیز بوده است. برای حل مشکل مذکور، نظر

دولت فرانسه این است که یک کنسرسیوم بین‌المللی اروپایی از سوی صنایعی ایجاد شود که هر یک، توسعه نوع مشخصی از تکنولوژی را هدف خویش قرار می‌دهند و مثلاً در زمینه تولید کامپیوترهای بسیار پیشرفته و یا آدمکهای مصنوعی به همکاری می‌پردازند. فرانسه و آلمان غربی آمادگی خود را برای اختصاص بودجه‌ای برای اجرای پروژه‌های مذکور اعلام داشته‌اند؛ ولی انگلستان براساس طرحی که دولت آن کشور منشر ساخته، ظاهراً راه حل دیگری را مناسب تشخیص می‌دهد. طبق طرح انگلستان، دولتها باید مستقیماً در یوره کا سرمایه گذاری کنند، بلکه باید با توجه به قانون عرضه و تقاضا و پس از مشخص شدن آن بخش از صنایعی که به تحقیقات هماهنگ نیاز دارند، صنایع مزبور را تشویق به تمرکز فعالیت در رشتۀ مورد نظر نمایند. این بخشها از جمله ممکن است شامل حمل و نقل، مصنوعات پیشرفته و حتی وسائل اتوماتیک خانگی نیز شود.

مشکل اساسی دوم این است که باید نقشی را که بازار مشترک اروپا در مورد یوره کا خواهد داشت مشخص نمود؛ زیرا بازار مشترک مایل است که کنترل یوره کا را در دست گرفته و آن را از مقر خود در بروکسل اداره کند؛ ولی از سوی دیگر پنج کشور از اعضای یوره کا جزو اعضای این جامعه نیستند. در این مورد لازم به اشاره است که حتی برخی از وزرای کشورهای عضو بازار مشترک نیز با توجه به نارضایتی‌هایی که از سیاست کشاورزی بازار مشترک دارند، با اداره یوره کا توسط بازار مشترک اروپا مخالفت می‌ورزند. فرانسه، انگلستان و سوئیس از جمله کشورهای مذکور می‌باشند که خواهان برکنار بودن بازار مشترک اروپا از یوره کا هستند. با این حال چنین به نظر می‌رسد که اکثریت کشورهای اروپایی تمایل دارند که بازار مشترک اروپا نقشی را در پروژه مزبور به عهده داشته باشد.^{۲۳}

علاوه بر مشکلات فوق، ابهامات دیگری نیز درباره یوره کا وجود دارد که علیرغم بررسیهای انجام شده در کنفرانس ۱۷ کشور اروپایی و کمیسیون جامعه اروپایی که در اواسط ماه سپتامبر ۱۹۸۵ تشکیل گردید، هنوز به جای خود باقی است. از جمله اینکه چگونه کشورهای شرکت کننده در یوره کا می‌باشد بودجه $\frac{1}{3}$ میلیون دلاری آن را تأمین کنند؟ مسئله مبهم دیگر، میزان تمایل و آمادگی صنایع و بانکداران بخش خصوصی برای مشارکت در یوره کا می‌باشد. «ژاک ده لورز»، رئیس کمیسیون جامعه اروپا، نحوه مشارکت دولت و بخش خصوصی را در یوره کا چنین تشریح کرده است که شرکتهای خصوصی ابتکار انجام طرحها را به عهده می‌گیرند و در مرحله بعد دولت و جامعه اروپا بعضی از هزینه‌ها را عهده دار خواهند شد. در این زمینه مدیران بخش خصوصی و بانکها، رویه محتاطی در پیش گرفته‌اند؛ ولی بررسیهای به عمل آمده نشان می‌دهد که ابهاماتی در مورد نقش دولتها در تعیین تقدمها و همچنین مشکلاتی در مورد تداخل برنامه یوره کا با

برنامه‌های تحقیقاتی دیگر جامعه اروپا وجود دارد، ضمناً برخی از شرکتهای اروپایی به جای همکاری با یکدیگر ترجیح می‌دهند که به همکاری با شرکتهای آمریکایی و ژلپسی ادامه دهند^{۲۴}. درحال حاضر بسیاری از شرکتهای اروپایی، پرروژه اس. دی. ای را که دارای تشکیلات، سازمان و بودجه مشخصی است، نسبت به یوره کا ترجیح می‌دهند. سخنگوی وزارت تحقیقات و تکنولوژی آلمان غربی درباره این مشکل گفته است:

«آنچه ما را نگران می‌سازد این است که قراردادهایی که جهت انجام تحقیقات در اس. دی. ای با شرکتهای آلمانی منعقد می‌کنند، موجب گردد تا نیروی انسانی، جذب پرروژه‌های طبقه‌بندی شده نظامی آمریکا گردد».^{۲۵}

از سوی دیگر مقامات آلمانی می‌گویند که گروه‌های طرفدار حفاظت از محیط زیست، اتحادیه‌ها و رهبران احزاب مخالف، سؤالاتی درباره یوره کا مطرح می‌کنند. مثلاً رهبران اتحادیه‌ها می‌پرسند که یوره کا چه اقدامی برای ایجاد مشاغل به عمل خواهد آورد؟ یکی از مقامات رسمی آلمان در این باره گفته است که بخلاف همکاران فرانسوی که برای شروع پرروژه‌های صنعتی و حتی در مورد امور نظامی واستراتژیکی عجله دارند، «ما باید منافع گروه‌های سیاسی دیگر نظیر طرفداران حفاظت محیط زیست را نیز در نظر بگیریم»^{۲۶}. به این ترتیب تمایلات ملی گرایی در میان ۱۷ کشور شرکت کننده در یوره کا که در هنگام بررسی هر طرحی بشدت خودنمایی می‌کند و همچنین بورکراسی موجود در چارچوب همکاریهای اروپایی، ممکن است به طور کلی مانع اجرای یوره کا گردد.

فعالیتهای جاری و آینده

در جریان اولین اجلاس یوره کا که در ماه ژوئیه ۱۹۸۵ در پاریس با شرکت نمایندگان ۱۷ کشور اروپایی تشکیل گردید، جنبه‌های مختلف پرروژه مزبور مورد بررسی قرار گرفت و ۱۷ کشور اروپایی تمایل سیاسی خود را برای ایجاد یوره کا اعلام داشتند. در کنفرانس مذکور توافق شد که کشورهای عضو یوره کا مجدداً و به منظور بررسیهای بیشتر در کنفرانس دیگری شرکت کنند. در این فرصت شرکتهای فرانسوی به انجام پروژه‌های متعدد دیگری در ارتباط با یوره کا پرداختند که از جمله می‌توان به قراردادهای مربوط به کامپیوترها با شرکت نروژی «نورسک داتا» و در مورد تکنولوژی فضایی و لیزر با شرکت آلمانی «مسر اشمیت - بولکو - بلوم» اشاره کرد^{۲۷}.

در دومین اجلاس وزرای کشورهای عضو یوره کا که به مدت دو روز تا تاریخ ۶ نوامبر ۱۹۸۵ در شهر هانوور آلمان غربی جریان داشت؛ تصمیماتی درباره اساسنامه یوره کا که ناظر بر همکاریهای تکنولوژیکی در یوره کا می‌باشد به تصویب رسید. همچنین در مورد

انجام ۱۰ پروژه تحقیقاتی در زمینه‌های مختلف تکنولوژیکی از جمله کامپیوتراها نواع جدید، سلولهای تولید انرژی از نور خورشید و لیزرهای صنعتی توافق حاصل گردید. در ۱۰ پروژه مذبور، ۱۲ شرکت صنعتی از کشورهای عضویوره کا مشارکت دارند. کل هزینه‌های ۱۰ پروژه تصویب شده، بالغ بر ۳۲۱ میلیون دلار برأورد گردیده است؛ ولی همان‌طور که پیش‌بینی می‌گردید، در مورد بودجه یوره کا به علت اختلاف نظر میان کشورهای عضو توافقی حاصل نگردید و قرار شد تا هزینه طرحها از محل اعتبارات عمومی هریک از کشورها تأمین گردد.^{۲۸}

سومین کنفرانس یوره کا با شرکت وزرای خارجه و صنعت ۱۸ کشور اروپایی (یعنی انگلستان، ایرلند، فرانسه، ایتالیا، آلمان غربی، بلژیک، لوکزامبورگ، هلند، دانمارک، یونان، اسپانیا، پرتغال، اتریش، فنلاند، نروژ، سوئد، سوئیس و ترکیه) به مدت یک روز در تاریخ ۳۰ زوئن ۱۹۸۶ (برابر ۹/۴/۱۳۶۵) در لندن تشکیل شد و ظی آن تصمیماتی به شرح زیر اتخاذ گردید:

۱. تأسیس یک دفتر در بروکسل برای ایجاد هماهنگیهای لازم و تعیین سهم کشورهای عضو در پروژه‌های یوره کا، با توجه به میزان سرمایه‌گذاری هریک از آنان. در مورد مقر دفتر، فرانسه تمایل داشت که دفتر مذکور در شهر استراسبورگ باشد و آلمان غربی نیز از نظر فرانسه حمایت می‌کرد؛ با این حال کنفرانس، بروکسل را به عنوان مقر دفتر تعیین کرد و در عوض یکی از اتباع فرانسه به نام «زاویرفل» را در رأس آن قرار داد. اعضای دفتر مذکور از هفت نفر تشکیل خواهد شد که چهار نفر از میان کشورهای عضو بازار مشترک اروپا، دونفر از کشورهای غیرعضو بازار مشترک و نفر هفتم از سوی کمیسیون اروپایی انتخاب می‌شوند.

۲. انجام مطالعات بیشتری به منظور افزایش حجم سرمایه‌گذاریهای خصوصی در پروژه‌های یوره کا. در این باره وزرای شرکت کننده در اجلاس یوره کا ضمن بیانیه‌ای که در پایان کنفرانس صادر گردید، خاطرنشان شدند که فعالیت یوره کا باید در جهت تحقق یک بازار مشترک واقعی باشد.

۳. پذیرفتن کشور ایسلند به عنوان نوزدهمین عضو یوره کا. در این زمینه لازم به اشاره است که تقاضای یوگوسلاوی جهت عضویت در یوره کا به این دلیل که آن کشور فاقد یک «اقتصاد بازاری»^{۲۹} و یا به عبارت دیگر کاپیتالیستی می‌باشد، مورد قبول قرار نگرفت.

۴. انجام ۶۲ پروژه مشترک به توسط شرکتهای اروپایی عضو یوره کا. ارزش کل پروژه‌های مذبور بالغ بر ۲/۱ میلیارد دلار خواهد شد و زمان اجرای آنها از ۲ الی ۱۰ سال می‌باشد. ۶۲ پروژه مذکور بیشتر در زمینه تکنولوژی پیشرفته، مانند انواع کامپیوتراها،

نیمه هادیها و ارتباطات می باشد، ولی در رشته های دیگر مانند سرامیک صنعتی و یا بهبود تولید تخم گل آفتابگردان نیز تحقیقات انجام خواهد شد.

۵. در پایان سومین اجلاس یوره کا مدیریت دوره ای این سازمان از انگلستان به سوئد انتقال یافت و قرار شد که اجلاس بعدی یوره کا در تاریخ ۱۶ دسامبر ۱۹۸۶ در استکهلم تشکیل گردد.^{۲۰}

در جریان افتتاح اجلاس اخیر یوره کا «مارگارت تاچر» نخست وزیر انگلستان طی نطقی که به عنوان میزبان این کنفرانس ایراد نمود به نکاتی اشاره کرد که در زیر به اهم آن اشاره می گردد:

۱. بازاری که تحت پوشش کشورهای عضو یوره کا می باشد تقریباً به بزرگی مجموع بازارهای آمریکا و زاپن است. با وصف فوق شرکتها ای آمریکایی و زاپنی آمانتر از کشورهای عضو «یوره کا» موفق شده اند که این بازار وسیع را مورد بهره برداری قرار دهند.
۲. دولتهای عضو یوره کا می باشند که راهی جهت گشودن درهای این بازار بر روی محصولات خود بیابند. تاچر تأکید کرد:

«اگر ما نتوانیم موفق شویم با آینده دشواری روبه رویم شویم که در آن آمریکا و زاپن بازارهای جهانی را به انحصار خود درخواهند آورد.»

۳. تاچر از یوره کا خواست تا بهترین مغزها و ابتکارات موجود در مؤسسات اروپایی را علیه رقبای خویش به کار گیرد. وی در بخشی از سخنان خود گفت:

«رقبای ما دائمآما را پشت سر گذاشته اند و برای هیچ یک از کشورهای اروپایی عقلایی نیست که جدا از بقیه اروپا و فقط به حمایت از سازندگان تکنولوژی پیشرفته خویش بپردازند.»

۴. تاچر تأکید کرد که دولتهای عضو یوره کا باید موانع تجاری موجود میان خویش را کاهش دهند تا اینکه اروپا بتواند مانند رقبای اصلی خود از یک «اقتصاد گسترشده»^{۲۱} برخوردار گردد.

۵. وی گفت که اروپا در زمینه تکنولوژی پیشرفته به کنده عمل کرده است و اینک زمان آن فرا رسیده است که کشورهای عضو یوره کا با همکاری با یکدیگر، به تولید کالاهایی بپردازند که نه تنها مردم اروپا، بلکه تمام جهان راغب به ابتداع آنها باشند.^{۲۲}

در حاشیه تشکیل سومین اجلاس یوره کا نکات زیر حائز اهمیت به نظر می رسد:

۱. اجلاس اخیر یوره کا در زمانی تشکیل گردید که اختلافات شدیدی در مورد نحوه جریان تجارت میان بازار مشترک اروپا و زاپن بروز نموده است. مقامات بازار مشترک اروپا ادعا می کنند که صادرکنندگان زاپنی که در اثر افزایش نرخ ین زاپن در صادرات

خویش به آمریکا چهار مشکلاتی شده‌اند، اینک فعالیت و تهاجم صادراتی خود را به بازار اروپا، که اثرات افزایش نرخین در آنجا نسبت به آمریکا کمتر بوده است، معطوف ساخته‌اند.

«برنیک هورست» رئیس هیئت نمایندگی بازار مشترک اروپا که اخیراً جهت انجام مذاکراتی پیرامون عدم توازن تجاری موجود به ژاپن سفر کرده است، می‌گوید: «در حال حاضر ما با یک تغییر جهت تجاری مهم از آمریکا به سوی اروپا رو به رو هستیم». لازم به توضیح است که در طی پنج ماه اول سال ۱۹۸۶ از حجم ۱۷ میلیارد دلار تجارت میان ژاپن و بازار مشترک اروپا، در حدود ۷۰ درصد به صادرات ژاپن به اروپا اختصاص داشته است.

۲. در تلقی اغلب کشورهای اروپایی نسبت به یوره کا تحولاتی مشاهده می‌گردد. این پیروزه که در ابتدا از سوی فرانسه در جهت مقابله با «اس. دی. ای» و جلوگیری از تسلط تکنولوژیکی آمریکا پیشنهاد شده بود، اینک با استقبال گرمتری از سوی کشورهای اروپایی مواجه شده و بتدریج به صورت سازمانی جهت همکاریهای صنعتی در امور تکنولوژی پیشرفتی در سطح اروپا درمی‌آید.

۳. موضع گیری اخیر انگلستان در ارتباط با یوره کا جالب توجه است. انگلستان که به طور سنتی خود را جدا از «اروپای قاره‌ای»^{۳۳} تلقی می‌کند، تا قبل از امضای قرارداد همکاری با آمریکا در مورد پیروزه اس. دی. ای، برای فعالیت یوره کا نه تنها رغبت چندانی نشان نمی‌داد، بلکه با پافشاری در مورد ضرورت عدم دخالت دولت در سرمایه‌گذاریهای یوره کا که با نظرات فرانسه بنیان گذار اصلی یوره کا در تضاد بود، عملأ مشکلاتی در پیشرفت کارها جهت تشکیل یوره کا پدید آورده بود.

در اجلاس اخیر یوره کا، انگلستان موضع جدیدی اتخاذ کرد و همان‌طور که در بالا اشاره گردید، تا جایی پیش رفت که نخست وزیر آن کشور به لزوم مقابله با سلطه جویی آمریکا، این دوست و متحد دیرینه انگلستان اشاره کرد.

به نظر می‌رسد که این سیاست انگلستان بیشتر به منظور خنثی ساختن اثرات احتمالی و منفی ناشی از الماقع آن کشور به «اس. دی. ای» اتخاذ شده باشد تا بدین وسیله به موقعیت انگلستان به عنوان یک کشور اروپایی به واسطه روابط ویژه‌ای که با آمریکا دارد صدمه‌ای وارد نشود و نهایتاً به انزوا و دورشدن آن کشور از حوزه منافع قاره اروپا منجر نگردد.

۱. ظاهرًا عبارتی است که «ارشمیدس» به هنگام کشف قانون مربوط به اجسام شناور در مایعات که به نام قانون ارشمیدس معروف گردید، ادا کرده است و بعداً به معنای دریافت رموز طبیعت و کائنات مصطلح گردیده است.

Le Petit Robert 1, P.714:

رجوع شود به:

Larousse De la Langue Francaise lexis, P. 1692.

پروژه پیشنهادی میتران رئیس جمهور فرانسه مخفف نام « مؤسسه اروپایی هماهنگی تحقیقات (European Research Coordiation Agency) می باشد. برای اطلاع بیشتر رجوع شود به:

«Europe, High Hopes for High Tech» (29, July, 1985).

2. *Review of International Affairs*, (20 June, 1985).

3. *I.I.T.* (24 September, 1985) and *Flight International*, (27 July, 1985).

4. (*The Economist*, (2-8 November 1985), P.10.

5. Pierre Lelluche; *Newsweek*, (7 Oct, 1985), P.4.

۶. عنوان یکی از نطقهای ریگان است که در آن به سیاست شوروی حمله کرده و دولت مجبور را به عنوان «امپراتوری شورو» نامیده است.

7. Samuel, E. Wells, Jr., «The United States and European Defence Co-operation», *Survival*, (July-August, 1985), P.163.

8. *Ibid*

9. Euromatique.

10. Eurobot.

11. Eurocom.

12. Eurobio.

13. Euromat.

14. *Survival*, (July-August, 1985), P.164; *In Monde*, (19 Avril, 1985), P.3.

15. L.optronique.

16. Intellegence Artificielle.

17. *The Economist*, (20 July, 1985), P.59.

18. *Survival*, (July-August, 1985), P.164.

۱۹. مصاحبه وزیر خارجه آلمان غربی با مجله اشپیگل، منتشر شده در روزنامه کیهان مورخ ۱۸ مهر ۱۳۶۴، صفحه ۲۰.

20. *Le monde*, English Section, (28 July, 1985).

21. *Survival*, (July-August, 1985), P.P.162-164.

22. *Ibid*.

23. *The Economist*, (20 July, 1985), P.59.

24. *I.I.T.* (24 Sept, 1985).

25. *Flight International*, (27 July, 1985).

26. *Ibid*.

۲۷. طرف فرانسوی اغلب پروژه های جاری یوره کا مانند شرکت Matra، گروه Bull، جنرال الکتریسیته و Thomson (I.I.T, 24 September, 1985). شرکت های دولتی می باشند. رجوع شود به:

28. *Financial Times*, (7 Nov, 1985), P.20.

29. *Market Economy*

30. *Financial Times*, (1 July, 1986), p. p. 1, 9.

31. *Economy of Scale*.

32. *I.H.T.* (1 July, 1986).

33. Continental Europe.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی